

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Országvázás

708

Szerző:

Pogány Ö. Gábor

Cím:

**MUNKÁSOK
ÉS MŰVÉSZEK
TALÁLKOZÓHELYE LESZ
A FŐVÁROSI KÉPTÁR**

Forrás:

Hely:

Fővárosi Képtár

Idő:

1947

Személy:

Helyszám:

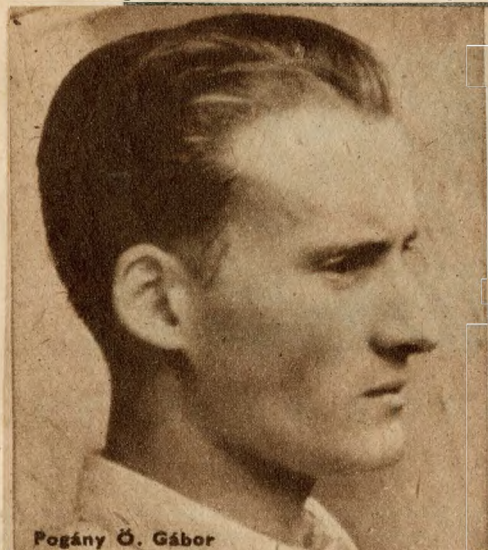
Írásnap: 1947. VII. 19.

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Pogány Ö. Gábor

Pogány Ö. Gábert, a fiatal műtörténész-gárda egyik legjelentősebb tagját kinevezték a Fővárosi Képtár igazgatójává. Hivatalbalépése napján felkerestük, hogy lapunk olvasói számára programot adjon.

— A Fővárosi Képtárból a Musée de Luxemburg szerepét és jellegét szeretném kihangsúlyozni. Legyen a jövőben a képtár a halhatatlanság előszobája. Természetesen a fővárosi vásárlások karitativ szerepe még egy ideig előtérben marad, de az életszínvonal javulásával egyre inkább gondolhatunk majd a minőségi szempontokra is. Szeretném a Fővárosi Képtárat a képzőművészet szellemi központjává szervezni, klubszerű összejövetelekkel, ankétok, viták, előadások tartásával, amelyek elevenebbé teszik a képzőművészeti életet. Elgondolásom szerint a képtár a jövőben találkozóhely lesz a főváros dolgozói és a művészek között, ahol megvitadják az időszaki művészeti problémákat. Tervebe vettem egy időszaki közlöny kibocsátását is, amely az új magyar képzőművészet forrás-publikáló kiadványa lenne. Az egész fővárosi kulturális újjáépítés nagy próbatétele lesz a hároméves terv keretén belül a Fővárosi Képtár kiállító pavillonjának a felépítése a Múcsarnok romjaiból, amelyet korszerű átalakítással, megfelelő

raktárakkal ellátva modern kiállítóhelyiséggé szeretnénk tenni. Ezzel az aktuális, élő magyar művészetet földrajzilag közzákapcsolhatjuk a Szépművészeti Múzeumhoz, a közeli szomszédság mindkettőjüket csak erősíti. A Fővárosi Képtárnak a tömegek felé nagy nevelő szerepe van és a demokratikus kultúrpolitikába majd elevenen kapcsolódik bele.

— Beszéljen valamit a most megjelent képzőművészeti könyvről.

— Tulajdonképpen bizonyos mértékig politikailag, de sok esetben izlésileg is háttérbe szorított magyar festők bemutatását akartam elérni s ebben már az is benne van, hogy nem teljességre törekedtem, hanem kevésbé ismert és méltányolt művészek portálására. Hangsúlyt szerettem volna olyan művészeknek biztosítani, akiket itt-ott számon tartottak ugyan, de sem minőségi jelentőségüket, sem fejlődéstörténeti súlyukat nem engedték eddig előtérbe jutni